Redacţiunea, Administraţiunea, şi Tipografia:
Braşov, piaţa mare Nr. 30.

Scrisorĭ nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet.

INSERATE se primesc la Administraţiune în Braşov şi la următórele Birourĭ de anunciurĭ: în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks* Nachfolger; *Anton Oppelik, J. Dannebcr*, în Budapesta: *A. V. Goldberger, Eckstein Bernat*; în Bucurescĭ: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann*.

Preţul inserţiunilor: o seriă garmond pe o colónă 6 cr. şi 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă şi învoială.

Reclame pe pagina a 3-a o seriă 10 cr. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LIX.

„Gazeta“ iese în fiă-care di.

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.

Pentru România şi străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe şése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 francĭ.
Se prenumĕră la tóte oficiele poştale din întru şi din afară şi la dd. colectorĭ.

Abonamentul pentru Braşov
administraţiunea, piaţa mare, Tĕrgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe şése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 banĭ. Atât abonamentele cât şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 36. Braşov, Vinerĭ, 16 (28) Februarie 1896.

Condeiul simbriaş.

I.

Braşov, 15 Februarie v.

Veţĭ fi gâcind, că voim sĕ vorbim adĭ despre cea mai nouă ispravă a lui Ioan fiiul lui George Sîrbu-cojocarul, *alias* Ioan Slavicĭ. Inţelegem broşura politică, scrisă şi pusă de curênd în circulaţiă de acesta*), care în pléva cea multă, ce a scos'o la ivélă aşa numita crisă a „Tribunei“, ocupă fără îndoiélă un loc de frunte şi despre care am prevenit deja pe cetitorii noştri.

Nu e pentru noi nimic nou în acésta broşură, decât ceea ce am comunicat despre faimósa adresă, pe care a sciut sĕ şi-o câştige d-l Ioan Slavicĭ dela Moţii noştri, pentr'un articul ca vai de el scris în afacerea Scărişorenilor, adresă, de care se folosesce acuma ca mijloc de reclam şi ca bună pavĕză pentru noua infamiă, ce-o comite în acea broşură faţă cu poporul român ardelenesc.

Dilele trecute, când un diar de dincolo a numit pe Ioan Slavicĭ „fruntaş din Transilvania“ am arătat, că el nicĭ-odată nu a făcut parte dintre fruntaşii noştri ardelenĭ şi că, în politică, atât în România, cât şi în Transilvania el n'a fost decât un condeiu simbriaş, ceea ce a recunoscut el însuşĭ.

La 1881 I. Slavicĭ a scris pentru plată, la comanda unui editor străin, care avea legăturĭ cu Ungurii, o broşură politică nemţéscă despre Românii din monarchia nóstră**). Acéstă broşură cuprinde paginĭ întregĭ, în carĭ se batjocuresce némul românesc şi se dejosce causa română ardelenéscă înaintea străinătăţii. Ea a servit şi servesce până în diua de adĭ ca isvor, la care se provócă contrarii Românilor, când vor sĕ arate, că aceştia ar fi un „popor laş şi ticălos“.

In 1884 I. Slavicĭ a fost chiămat de consorţiul „Tribunei“, fundată atuncĭ pe acţiunĭ, ca director politic la acest diar, însĕ cu obligămentul ca sĕ susţină programul naţional dela 1881. El s'a învoit şi a primit a apĕra un program, şi o direcţiune politică, contra căreia scrisese şi pe care o condamnase el înainte de aceea cu trei anĭ, în broşura sus amintită. Eată cum scrie d-l Slavicĭ însu-şĭ despre angajamentul sĕu la „Tribuna“:

„Au ţinut Românii (adecă directoriul Institutului tipografic“ — Red. G. Tr.) sĕ 'şĭ asigure péna d-lui Ioan Slavicĭ pentru „Tribuna“, fiind-că péna acésta e purtată de un om cu multe cunoscinţe şi cu cele mai întinse relaţiunĭ literare, care, deşi a trăit timp de dece anĭ în esil, n'a plecat de aicĭ fiind-că ar fi fost *politicesce compromis* şi n'a petrecut cei dece anĭ *conspirând*, ci în neobosită lucrare literară pe care o continuă şi aicĭ. („Tribuna“ nr. 3 din 1886).

Cum şi-a continuat, cum nu „neobosita lucrare literară“ nu voim sĕ cercetăm aicĭ, dér cât pentru lucrarea sa ca director politic al „Tribunei“ Slavicĭ curênd a venit în conflict cu sentimentul public al Românilor, care pretindea, că formézā busola sa, şi cu programul dela 1881. pe care luase îndatorirea a-l apĕra.

Incă în primă-vara anului 1885, un an după fundarea „Tribunei“, organul nostru şi-a ridicat glasul în contra politicei perniciose, ce voia sĕ-o introducă la noi, mai pe faţă şi mai sub masca literară, péna, ce şi-o asiguraseră acţionarii „Tribunei“, ér în Decemvre 1885 şi în Ianuarie 1886 am avertisat din nou publicul, că péna aceea devine tot mai îndrăsnéţă şi că tinde deadreptul a ne desbina în două tabere politice.

De aceea am dis mai sus, că nu e nou pentru noi, ce a scris d-l Slavicĭ în broşura sa ultimă. Aceleaşĭ ideĭ confuse, aceeaşĭ lăudăroşiă sécă, ignoranţă şi sfruntare a adevĕrului şi aceeaşĭ perfidiă, ce ne era cunoscută din articulii scrişĭ de acest condeiu în „Tribuna“, întâlnim pe fiă-care pagină a amintitei broşurĭ.

Şi nicĭ că am fi aflat'o vrednică de a ne ocupa cu ea, décă nu ar sta în legătură aşa de strînsă cu cele ce se petrec adĭ în sînul nostru în detrimentul causei sfinte, pentru a căreia apĕrare şi promovare am încheiat între noi pactul solidarităţii dela 1881.

*) *„Tribuna şi Tribuniştii“* de Ioan *Slavicĭ*, Bucurescĭ institutul de arte grafice, Carol Göbl 1896.

**) Die Rumänen in Ungarn, Siebenbürgen und der Bukovina von Ioan Slavicĭ. Wien und Teschen Verlag von Carl Prohaska 1881.

Cestiunea reînorirei pactului în dieta ungară.

Cu ocasiunea desbaterei budgetului ministeriului de comerciu s'a adus în discusiune din partea optosiţiei şi cestiunea *reînoirei pactului comercial şi economic cu Austria*. S'au făcut trei propunerĭ, între carĭ cea din urmă a contelui *Apponyi* merită o mai de aprópe luare aminte.

Apponyi într'un lung discurs a desfăşurat vederile sale cu privire la stadiul, în care se află momentan cestiunea reînoirii pactului cu Austria. Vorbitorul n'a întrat în detailurile cestiunilor pactului şi a vorbit numai fugitiv despre *cvotă*, declarându-se cu tótă hotărîrea *în contra urcărea ei*; s'a ocupat însĕ mai cu sémă de *convenţiunea vamală şi comercială cu Austria*. Acéstă convenţiă, dise el, n'are valóre, decât pe basa liberului schimb. Dér guvernele ungurescĭ în cei 20 de anĭ din urmă, au emulat în a sluji Austria, şi astfel politica austriacă a adus lucrul acolo, că Ungaria posede tóte desavantagiele liberului schimb, fără avantagiele vamei protecţioniste. Ca pildă Apponyi a desfăşurat următórele:

De mult scad preţurile cerealelor (o tóte faimósele „taxe agrare“), pe când articolii de industriă, mai ales cei importaţĭ, séu că s'au urcat în preţ, séu că au rĕmas cu preţ neschimbat. O politică economică ungurésca, prudentă şi conscia de ţinta ei, ar fi sciut sĕ împiedece acéstă esploatare a Ungariei. Aflându-se dér ţéra într'o situaţiune puţin îmbucurătóre, trebue sĕ caute a eşi dintr'ênsa cel puţin acum, când e posibilitatea unei îmbunătăţirĭ.

De aceea contele Apponyi propune pe basa convenţiei vamale şi comerciale, că guvernul ungar sĕ facă fără întârdiare tóte studiile şi lucrările pregătitóre, pentru-ca, eventual, décă nu ar fi cu putinţă reînoirea convenţiunei vamale cu Austria, sĕ se *realiseze teritoriul vamal de sine stătător* al Ungariei.

Dealtmintrelea Apponyi s'a declarat ca un aderent decis al pactului, şi în special al convenţiunei vamale şi comerciale cu Austria, dér e de credinţă, că acéstă convenţiă trebue ţinută şi promovată în acel spirit, în care a fost creată. Faţă cu intenţiunea manifestată din partea Austriacilor însĕ de a-o schimba în defavorul Ungariei, propune ca guvernul sĕ ia mĕsurile amintite, pentru-ca atuncĭ când tractările ar rĕmâné fără resultat, Ungaria sĕ se pótă folosi neîmpedecată de dreptul sĕu de propriă disposiţiă în privinţa afacerilor sale comerciale etc.

*

Ministrul de comerciu **Daniel** a rĕspuns în şedinţa de Marţĭ celor ce au făcut moţiunĭ, precisând posiţia guvernului faţă cu aceste moţiunĭ. Inainte de tóte declară, că *nu póte primi* propunerile lui *Molnar* şi Fr. *Kossuth* din stânga estremă, pentru-că nu póte fi adusă în consonanţă cu legea pactului dela 1867, căcĭ numiţii domnĭ pretind *sĕ se curme imediat tractările cu Austria*, pe când după legea pactului ambele state au sĕ intre în tractărĭ, şi Ungaria îşĭ câştigă dreptul de propriă disposiţiune numai atuncĭ, *décă aceste tractărĭ nu vor avé nicĭ un resultat*, adecă nu vor avé resultatul, ca printr'ênsele sĕ se apere interesele ambilor compaciscenţĭ.

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Rĕsbunarea Evei.

Povestire istorică de A. Berthold.

(Urmare.)

3.

Pretinsul călugăr, óspele comandantului din Brieg, petrecù o nópte fórte neliniştită. Neodihnit păşì el în sus şi jos prin odaiă, şi patul, care i-se aşternuse, rĕmase neatins.

Primul sĕu cuget a fost fuga, dér îndată se convinse, că tótă posibilitatea pentru acésta este eschisă. Nu cunoscea întocmirile casei, şi chiar şi décă i-ar fi succes sĕ ajungă pân' la stradă, acolo ar fi cădut în mânile soldatului, care stetea ca post, şi pe care îl putea vedé din ferestra sa, situată în catul prim al casei, cum percurge calea sa prescrisă. Şi décă ar fi scăpat chiar şi de soldaţii dela pază, cum ar fi putut trece peste fortificaţiĭ şi peste şanţ, fără de a-se espune morţii sigure. Nu, de fugă nicĭ vorbă nu putea sĕ fiă!

Óre ce va face Eva? Ea trebuia sĕ sciă, că pe el îl aşteptă mórte pe furcĭ, décă'l va trada. Dér avea dênsa motiv de a-l cruţa? Nu a despreţuit'o, nu i-a tradat iubirea, nu i-a ofensat cele mai sfinte simţĕminte? Óre nu era în stare sĕ întreprindă orĭ şi ce o femeiă, care a fost supĕrată într'un ast-fel de mod? Nu scia el, că chiar iubirea despreţuită şi ofensată se preface la femei în ura cea mai sĕlbatecă, într'o ură, care nu cunósce milă şi marginĭ, şi care numai atuncĭ e satisfăcută, când obiectul urei lor e predat nimicirei?

Dér nu! Eva nu avea un naturel atât de rĕutăcios şi sĕtos de rĕsbunare, şi timpul, care trecuse dela întêmplarea aceea, probabil, că a domolit mânia ei!

Dér privirea ei ameninţătóre? Óre se putea ceti din ea iertare şi uitare?

Chiar şi décă nu plănuia nimic rĕu contra lui, totu-şĭ şi numai presenţa ei în acéstă casă era un mare pericol pentru dênsul. Putea sĕ tradeze cu un cuvênt, cu o privire că'l cunósce; o vorbă neprecugetată, un rĕspuns la o întrebare, ce i-ar pune-o cine-va pentru acéstă cunoscinţă, puté periclita totul. Nenorocitului îi fulgerau prin minte tóte posibilităţile, cărora era espusă sórtea sa în proximele óre.

De-odată însĕ fù cuprins de gândurĭ mai plăcute şi totu-şĭ amare.

Cât de frumósă se făcuse! Zander n'o vĕduse aprópe de doi anĭ. Stătura ei se făcuse mai plină, modul în care se presenta acum era mai sigur. El n'o uitase nicĭ când, se gândise la ea tot-déuna cu părere de rĕu şi cu ruşine. Şi acum o iubea; numai acum îşĭ dete el sémă despre acésta. Oh, décă i-s'ar fi dat posibilitatea, de-a vorbi cu ea, de-a schimba numai câte-va vorbe, pentru ca sĕ-i dea deslușirĭ, s'o róge de iertare, pentru-ca sĕ-i spună în ce pericol se află, şi sĕ audă dela Eva, că în adevĕr este ea neîmpĕcată?

— — — — — — — — — — — — —

Se făcù diuă. Zander începù încă odată a se gândi la tóte posibilităţile unei fugĭ şi fù cuprins de-o frică îngrozitóre, care mereu crescea, cu cât trecea timpul, care conţinea atâte pericole pentru dênsul.

A muri, şi încă mórte ruşinósă pe furcĭ! Ce prospecte! Dér aci nu esista mântuire. Trebuia sĕ aştepte cu cumpĕt cele ce vor urma.

Servitorul generalului veni şi conduse pe pretinsul călugăr, căruia după datina ţerei îi sărutà mai întâiu mâna, în odaia, în care avea sĕ dejuneze. Spuse, că prinţul şi nepóta sa vor apăré în curênd; apoi îl pofti pe Zander sĕ şédă şi sĕ depărtà. Călugărul travestit se uita la masa bogată în bucate, şi involuntar îşĭ gândì, că óre nu este pentru el acésta mâncare cea din urmă.

Atuncĭ se deschise uşa şi, în mânĭ cu o cană de ciocoladă, intrà Eva Köhling. Ea merse până la masă şi aşedà cana pe ea.

Zander era singur cu ea în odaiă. Numai acum mai putea vorbi cu dênsa! Făcù doi paşĭ, şi stete locului lângă ea.

— „Eva“, dise el cu voce emoţionată. „Eva! Viéţa mea zace în mâna ta. Mórtea cea mai ruşinósă mĕ aşteptă, décă mĕ vei trada. Te-am ofensat greu, dér nicĭ tu nu escĭ făr' de vină. Violenţa ta m'a întărîtat. Dér nu voesc sĕ mĕ escus. Este adevĕrat, bogăţia mĕ seduse... am vrut sĕ-ţĭ rup credinţa, dér am plătit'o scump. Viéţa, viito-

In ce privesce propunerea contelui *Apponyi*, ministrul dice, că este vrednică de luat în considerare. E întrebare numai, décă acéstă propunere a fost de lipsă orĭ nu? Vorbitorul nu póte consimţi la argumentarea contelui Apponyi. Nu se póte admite ceea ce a dis contele despre procederea Austriei, care ar schimba bilanţul puterilor şi ar face de lipsă o deosebită apĕrare a intereselor Ungariei. Resoluţia luată de camera austriacă în 14 l. c. privesce numai pe Austria, şi nu se póte estinde şi asupra Ungariei, aşa că guvernul unguresc sĕ se abată dela ceea ce a aflat de lipsă a face până acuma pentru păzirea intereselor Ungariei. Nu póte recunósce niciĭ ceea ce a dis contele Apponyi cu privire la restituirea tăriei primitive a pactului, căcĭ pactul n'a încetat nicĭ-odată a avé deplină tăriă. Guvernul ungar, când a întrat în tractărĭ, a fost în clar.... (Iuliu Horvath: că n'o sĕ iasă nimic din ele!)... asupra marginelor până la carĭ póte merge şi n'a pierdut din vedere *înfiinţarea unui teritoriu vamal de sine stătător* pentru casul, când interesele Ungariei n'ar puté fi păzite întru aceste marginĭ. De aceea a făcut studiile şi a contemplat disposiţiile, ce vor fi de lipsă a-se lua eventual. Deóre-ce dér guvernul a făcut spontan şi încă va face tot ce este cuprins în moţiunea contelui Apponyi, acéstă propunere nu e de loc necesară, şi guvernul nicĭ n'o primesce.

Contele **Apponyi** replică, că n'a fost bine înţeles de ministru, el n'a vorbit despre o schimbare a bilanţului puterilor, ci a dis numai, că s'au ivit unele apariţiunĭ, carĭ fac ca posibilitatea reînoirei pactului se apară în mai mare grad îndoelnică decât a fost până acuma îndoielnică. Acésta n'o póte nimenĭ nega. (Adevĕrat aşa este! în stânga) şi de aceea am aflat de lipsă a cere ca guvernul sĕ îngrijéscă cu mai mare zel şi băgare de sémă pentru disposiţiunĭ corĕspundĕtóre. Asemenea n'a vrut sĕ tragă la îndoială vorbitorul (Apponyi) tăria legei pactului, ci a vrut sĕ dovedéscă şi el, că Ungaria ţine la dreptul ei, ce isvorĕsce din acel pact. De aceea a cerut sĕ se accentueze puterea politică şi dreptul guvernului unguresc. Speră decĭ, că după aceste desluşirĭ ministrul îşĭ va schimba gândul faţă cu propunerea sa. (Aplause în stânga şi ilaritate.)

CRONICA POLITICĂ.

— 15 (27) Februarie.

Frica de obstrucţiune a dat nascere la **o nouĕ mişcare**, care intenţionéză o neîntârdiată **schimbare a regulamentului camerei** în aşa sens, ca în viitor oposiţia sĕ nu mai pótă face obstrucţiune. E de prisos sĕ mai spunem, că acéstă mişcare nu póte fi, decât comandată de sus. Până acum mişcarea a început a se arăta numai în câteva locurĭ din provincià. Inceputul l'a făcut Şopronul, ér acum vedem în foile guvernamentale un comunicat din părţile Balatonului, în care se dice, că acolo e generală părerea, că e *pagubă de a mai trimite deputaţĭ în parlament*, décă ei nu lucréză, şi décă numai acela le este scopul, ca sĕ împedece mersul regulat al legislaţiunei. Vedĭ bine, acestea se refer la cei din oposiţiă. — Alt comunicat de felul acestuia primesc foile guvernamentale din Csurgo în care se spune, că în proxima adunare a acelui comitat se va face chiar propunerea, *de-a se cere dela dietă imediata schimbare a regulamentului ei.* Orĭ cine vede, că aicĭ e vorba de ómenii plătiţĭ ai guvernului, carĭ în lungul şi largul ţĕrei vor sĕ aranjeze o demonstraţiă în favorul guvernului.

*

„Frankfurter Zeitung" primesce din Petersburg scirea, că trecerea prinţului *Ferdinand* al Bulgariei la **ortodoxiă** este deja o cestiune în principiu hotărîtă.

*

Din Londra se depeşéză, că Dr. **Jamesson**, cunoscutul conducĕtor al bandelor englese din Sudul Africei contra republicei Transvaal, a sosit alaltăerĭ în Londra, şi în aceeaşĭ di apărù înainte judecătoriei din Bow-Street, unde publicul adunat îl primi cu *aplause.* La cererea advocatului Matthews însĕ pertractarea judecătoréscă se *amână.* Iammesson trebui sĕ depună o cauţiune de *2000 fonţĭ sterlingĭ*, şi fù provocat de către judecător sĕ se abstină dela orĭ ce demonstraţiunĭ.

*

Raporturile consulare din provinciile turcescĭ constată unanim, că **poporaţiunea armenéscă** din Urfa, Aintab şi Aleppo se află într'o *miseriă* îngrozitóre, şi că acţiunea de ajutorare, inaugurată de guvernul turcesc, se dovedesce ca fórte insuficientă.

*

Un corespondent al diarului rusesc „Novosti" anunţă din Sofia, că din isvor competent a primit spre publicare următórele informaţiunĭ: In **cestiunea bulgară** Rusia stă pe basa convenţiei dela Berlin. In 2 c. a început pentru Bulgaria o eră nouă, care se va desvolta pacĭnic şi favorabil pentru starea economică şi morală a principatului. De present instituţiunile militare şi civile ale Bulgariei sunt bine organisate. In lupta de partide, iscată din causa întocmirilor constituţionale, Rusia n'are nevoe sĕ se amestece. Bulgaria va avé încă un viitor frumos, décă va ţinè în vedere totdéuna următórele douĕ principii fundamentale: principiul *monarchic* şi principiul *ortodox.* Nisuinţa Rusiei merge singur şi numai într'acolo, ca în Bulgaria sĕ domnéscă *pace* internă.

*

După cum anunţă *„Agence Fabra"*, cu finea lunei curente şi începul lunei Martie se vor trimite din **Spania** 19.000 soldaţĭ la **Cuba**, ca trupe ajutătóre pentru espediţiunea de acolo. Luptele cu revoluţionarii de pe insula Cuba ii costă pe Spaniolĭ până acum *mai multe sute de milióne florinĭ.* Insurgenţii nu încétă de loc cu atacurile, aprind şi nimicesc tot ce le vine în cale. De altmintrelea se afirmă, că Spania posede în de ajuns mijlóce pentru continuarea campaniei, şi e hotărîtă a aduce orĭ-ce sacrificii pentru suprimarea revoltei, care causéză pagube enorme comerciului spaniol.

Titlurĭ nobilitare pentru banĭ.

De când Banffy a ajuns ministru-preşedinte, nu este sĕptĕmână, în care sĕ nu cetim prin foi, că s'au mai creat atâţia şi atâţia grofĭ şi baronĭ noi, aşa că un timp mai priincios pentru *ciupercile* nobilitare, ca acum, sub era lui Banffy, n'a esistat dóră nicĭ-odată.

Acésta o dovedesc mai bine decât tóte cifrele, după carĭ dela Iunie încóce au primit titlurĭ nobilitare şi distincţiunĭ nu mai puţin ca 59 individĭ; între aceştia sunt: 10 grofĭ şi baronĭ; 34 „nemeşĭ" şi 15 decoraţĭ cu ordurĭ.

Cel mai nou baronaş creat de Banffy este ministru de comerciu Ernest Daniel, căruia 'i-s'a dat acest rang *„pentru meritele câştigate pentru esposiţia milenară"*, — va sĕ dică pentru o esposiţie, care încă nu esistă.

Productivitatea acésta esceptională a lui Banffy inspiră însĕ îngrijiri seriose acelor maghiarĭ, carĭ mai ţin câtu-şĭ de puţin la vechile lor moravurĭ şi tradiţiunĭ. Cestiunea va şi fi din nou sulevată în cameră din partea deputatului Meszlényi, despre care se dice, că probabil Sâmbăta viitóre va adresa o interpelare în causa acésta.

Partea cea mai odiósă a lucrului, care îndeosebĭ indignéză oposiţia, constă în aceea, că Banffy — cum pretind a sci foile oposiţionale — împarte titlurile nobilitare *pentru banĭ.* O desminţire, ce a dat'o în privinţa acésta cu altă ocasiune ministru-president, este combătută în modul cel mai categoric de fóia ungurésca „Magyarország", care étă ce scrie în privinţa acésta:

„Baronul Desideriu Banffy a dis, că sunt faime neîntemeiate afirmările, că grofii şi baronii nu de mult numiţĭ au plătit anumite sume de banĭ pentru ridicarea lor la rangurĭ. Décă a fost în stare se combată acésta chiar în faţa unor domnĭ, carĭ *în faptă au primit pentru banĭ* grofiă şi baroniă, cu cât mai vîrtos nu va nega acum, când ne vine la cunoscinţă un cas ca acela, că noul candidat la baroniă a *plătit şi totuşĭ baronia n'a căpătat'o.* Vorba e de astă-dată despre familia *Guttman* din Golse, care era designată sĕ priméscă baronia în timpul cel mai scurt, dér s'a întêmplat, că au întrevenit piedecĭ, — mai cu sémă căderea fişpanului Svastics, — din causa cărora nu s'a putut crea noua baroniă. Că cine are sĕ sufere mai mare pagubă: cassa partidei liberale, orĭ familia Guttmann, până în present nu e hotărît. Asta se va vedé acuşa, când se va face „darea de sémă".

Cu alte cuvinte, aicĭ e vorba de-o *speculaţiă*, pe care Banffy o face cu titlurile nobilitare. Vom vedé, ce va mai scóte la lumină deputatul Meszlényi cu ocasiunea interpelărei sale. La tótă întêmplarea însĕ décă e vorba de *têrg*, apoi Banffy trebue că face bun têrg, căcĭ cumpărătorii sunt de obiceiu Jidanĭ, cărora nu le lipsesc „creiţeraşii".

SCIRILE DILEI.

— 15 (27) Februarie.

Urmărire pentru „manifest". „Kolozsvár" scrie în numĕrul sĕu de astădĭ: „Subscriitorii „manifestului" român dela Sibiiu *vor fi pedepsiţĭ pe cale poliţienéscă.* Când fostul ministru de interne Hieronymi a disolvat comitetul naţional român, în ordinul de disolvare s'a dis tot-odată, că la cas, déca ar figura şi mai departe ca membri ai comitetului naţional, vor fi totdéuna pedepsiţĭ pentru transgresiune poliţienéscă cu 15 dile închisóre. Subscriitorii manifestului însĕ au figurat şi ca membri ai comitetului naţional, şi din asta causă asupra lor se va aplica ordinaţiunea ministerială. In scopul ducerei în îndeplinire a ordinatiunei, *Iuliu Coroianu va fi citat înaintea căpitanului de poliţia Paul Deák*". — De-odată cu acésta amintim, că şi d-l Rubin Patiţa din Alba-Iulia este citat în causa acésta pe diua de 28 Febr. n. c.

—o—

Naufragiu. Unul dintre cele mai marĭ panţerate ale monarchiei nóstre, vaporul „Impĕratul Francisc Iosif I" a suferit înainte cu câte-va dile naufragiu lângă insulele hebride. Scirea despre acest naufragiu, după cum se anunţă din Viena, a produs mare agitaţiune în ministerul de resbel şi în cercurile înalte militare, deórece numita panţerată numai de curênd s'a construit cu marĭ cheltuelĭ. Căpitanul vaporului, cu numele Emil Spetzler, la ordinul special al monarchului a fost imediat ridicat din postul sĕu, pe cale telegrafică, şi a fost pus în disponibilitate. Se dice, că Spetzler ar fi unul dintre cei mai bravĭ şi zeloşĭ oficerĭ de marină, şi de aceea nu se póte sci încă, întru cât este el de vină, séu nu, la nenorocirea vaporului.

—o—

Diar oprit. Ministrul de interne ungar a oprit întrarea în Ungaria diarului „Uszkok" din Belgrad, pe motiv, că ar urmări tendinţe contrare statului ungar, şi ministrul de comerciu i-a detras numitului diar debitul postal.

---

rul meu, în loc sĕ devină strălucite, au devenit miserabile. Precugetă acésta şi iértă-mĭ, Eva!"

Ca şi când i-ar fi fost gréţă de apropiarea lui, ea făcù un pas îndĕrĕt. Il privi cu fală, dér mâniósă.

— „Cruţă-ţĭ vorbele! Ai fost tot-déuna un mincinos şi un perfid, am avut ocăsiune, de a-mĕ convinge despre acésta. Sĕ nu credĭ, că vorbele d-tale netede mĕ vor seduce înc'odată. Vii în casa acésta cu intenţiunĭ duşmănóse. Aci mi-am aflat a doua patriă, în casa acésta am gustat numai bunĕtăţĭ, decĭ nu mi-e permis sĕ rĕsplătesc cu nerecunoscinţă pe protectorii mei. Imĭ cunosc datorinţa!"

Cu acestea îi întórse spatele şi plecà spre uşă.

Dér cu o sĕrită i-se puse Zander în cale.

— „E bine!" dise el în ton resolut. „Bine! Rĕsbună-te! Voi muri, şi sper, că încă în curênd. Dér sîngele meu sĕ vină asupra capului tĕu. Vei vedé tu, óre consciinţa ta te va absolva, că te-ai făcut ucigătórea aceluia, care te iubesce!"

Eva se făcù când roşiă când palidă. „Care mĕ iubesce?" murmurà ea.

— „Da, care te iubesce. N'am încetat nicĭ-odată de a-te iubi, cu tóte că m'au orbit prospectele de posiţiă şi bogăţiă. Iţĭ jur acésta! De o miiă de orĭ am regretat ceea-ce ţi-am greşit! De o miiă de orĭ am sperat, sĕ reparez greşéla mea. Regele mi-a oferat o companiă, décă mĕ voiu întórce norocos! Atuncĭ mĕ voiu puté căsĕtori, şi te-aşĭ fi căutat, pentru ca sĕ te fac părtaşă la fericirea mea. Tu însĕ te gândescĭ numai la rĕsbunare, tu—".

In momentul acesta se deschise uşa, şi prinţul Piccolomini intrà în odaiă. El privì uimit la Eva şi la călugĕr, a cărui faţă era roşiă şi în ochii căruia se puteau vedé lacrămĭ.

— „Ce se intêmplă aci? întrebà prinţul.

Eva se inclinà. Ea se reculese mai întâiu.

— „Suntem vechĭ cunoscuţĭ, eu şi reverendissimul părinte!"

Zander se făcù palid. Credea, că acum va fi descoperit. Eva însĕ îi aruncà acum o privire, care nu trada nicĭ ură şi nicĭ rĕsbunare, şi nu aşteptà sĕ fiă din nou întrebată de prinţul, ci eşi din odaiă.

Piccolomini chiar voia sĕ afle dela călugăr detailurĭ asupra acestei cunoscinţe, când de-odată întrà dómna de Schulenburg, nepóta prinţului. Zander fù recomandat damei, care era deja mai în etate dér plăcută, şi fù salutat din partea ei cu tótă afabilitatea. Se aşedară la masă, şi după-ce dama umplù păharele cu ciocoladă, dete semn cu soneria.

Eva întrà din nou în odaiă.

— „Intinde-ne prăjiturile de pe masa célaltă!"

Eva împlinì porunca, presenţa ei însĕ îi reaminti prinţului incidentul de mai înainte.

— „Cugetă-ţĭ", dise el nepótei sale, „Reverendissimul părinte şi mica nóstră Eva se cunosc mai de mult!"

— „Ce întêmplare! Nu mi-ai spus nimic despre acésta, Eva!"

— „Voiam, stimată dómnă, sĕ vĕ fac mai târdiu împărtăşirĭ mai amĕnunţie!"t

— „E bine, draga mea! Poţĭ merge acum!"

Eva părăsi odaia, şi din nou fù declinată catastrofa, de care Zander se temea în fiă-care moment. Dér pe cât timp? Probabil, că Eva voia sĕ-i descopere totul damei, ceea ce ea nu voise s'o facă în presenţa bărbatului, a cărui sentinţă de mórte ar fi pronunţat'o.

— „Acum sĕ visităm forturile, Revendissime!" dise prinţul, după-ce finiră dejunul. „Tu, dragă Adelhaida, poţĭ într'aceea sĕ laşĭ, ca Eva sĕ-ţĭ povestéscă mai de aprópe asupra óspelui. Grigesce, te rog, sĕ avem un prând bun, când ne vom reîntórce!"

Câte-va minute mai târdiu, Zander şi comandantul fortăreţei Brieg treceau pe strade spre forturĭ, pentru de-a esamina mĕsurile de apărare luate sub conducerea generalului. Bĕtrânul domn era un om fórte bun la inimă, dér şi fórte neprecaut, deóre-ce era gata sĕ-i arate tóte mĕsurile de apărare unui călugăr, pe care de loc nu'l cunoscea.

Increderea acésta a bĕtrânului general uşurà fórte mult problema spionului

Nouă universitate cehă? Ministrul de instrucţiune austriac Gautsch a declarat în cameră, că nu sprijinesce propunerea, ca să se înfiinţeze o universitate cehică în Moravia. In schimb însă voesce, ca universitatea cehă din Praga să fiă mărită.

—o—

Întunecime de lună parţială vom avé mâne, Vinerĭ séra, începênd dela 7 óre 25 minute şi până la 10 óre 21 minute séra.

—o—

Logodnă. Din Têrgu-Jiu ni-se anunţă logodna d-rei *Maria Bobancu* cu d-l *Al. Pojogranu-Sache*, advocat. — Sincerile nóstre felicitărĭ tinerei părechĭ şi părinţilor!

—o—

Vifor. Scirile telegrafice spun, că mai în tóte părţile a cădut în primele dile ale acestei săptĕmânĭ zăpadă mare, împreunată pe unele locurĭ cu vifor şi vênturĭ marĭ. La noi, în părţile Braşovului, zăpadă avem fórte puţină, vênturĭ am avut erĭ şi alaltăerĭ, dér nicĭ pe departe aşa marĭ, ca în alte părţĭ, cum au fost, de esemplu, la Becicherecul mare, unde erĭ a suflat un vênt aşa de grozav, încât era imposibil de-a âmbla pe stradă, fiind cerul negru şi întunecos, aşa că în odăi nu se putea lucra, decât la lumina lampei. Prelegerĭ la şcólă nu s'au putut ţiné.

—o—

Ser în contra tifusului. „Figaro“ din Paris comunică, că Chantemesse, dirigentul institutului Pasteur, a inventat un ser pentru vindecarea tifusului.

„Paşaportul lui Coroianu“.

Sub acest titlu, „Magyarország“ publică cu data de 26 Octomvre următórele:

Iuliu Coroianu, advocat în Cluşiu, care, cum se scie, este unul dintre aşa numiţii martirĭ ai procesului pentru Memorand, se află de câte-va dile în Budapesta. Astădĭ l'a visitat la otel „Hungaria“ Dionisiu Pazmandy, care în luna trecută avusese cu el o mică polemică diaristică.

Coroian pentru aceea se află acum în capitală, ca să mijlocéscă dela guvern un paşaport, deóre-ce trebue să mérgă la Bucurescĭ într'o afacere de moştenire, în care el representă interesele unei partide din Ungaria. Guvernul ungar însă *a refusat acum pentru a doua-óră* să-i dea lui Coroian paşaport şi numai atâta a permis, ca vicespanul comitatului Braşov să-i dea un certificat pentru 15 dile.

Lui Coroian, ce-i drept, i-ar fi fórte uşor să mérgă în România prin Viena şi Lemberg, orĭ prin Italia, fără de nicĭ un paşaport, dér cu tóte acestea el — cum dise — de astă-dată se va supune disposiţiunilor secante ale guvernului unguresc şi poimâne se va presenta în persónă la vicespanul dela Braşov pentru a-şĭ luat bilet de trecere.

Un alt memorandist, advocatul *Mihali* din Deşiu, care în aceeaşĭ afacere de moştenire, în sumă de milióne, representă pe urmaşii din partea femeiei testatorului, voind să mérgă la Bucurescĭ împreună cu Coroian, a petiţionat şi el după paşaport, *guvernul ungar însă nu i-a dat lui Mihali nicĭ paşaport, dér nicĭ măcar bilet de trecere, cum a conces să i-se dea lui Coroian*, aşa că Mihali va fi silit acum să mérgă în România pe cale laterală.

Mărturisim, că nu înţelegem acéstă procedere a guvernului, de-a refusa darea paşapórtelor. Cu mĕsura acésta, autorităţile nóstre poliţienescĭ nu pot ajunge chiar la nicĭ un resultat; trebue numai cevaşĭ mai mult timp şi mai mulţĭ banĭ, şi respectivii pot călĕtori în România cu încungiur tocmai aşa de liniştit, ca şi pe la Orşova, orĭ Predeal.

In Ungaria, ba **nicăirĭ în lume**, *nu esistă lege, care pe individul, ce nu este înrolat la miliţiă şi nu stă sub pază poliţienéscă, sĕ-l oprĕscă de-a călĕtori în streinătate. Ba din contră, orĭ-cui îi stă în voiă de-a călĕtori fără paşaport unde-i place.* Din lipsa de paşaport póte să i-se nască cui-va neplăcerĭ numai faţă cu autorităţile din strĕinătate, întru cât nu-şĭ póte dovedi identitatea persónei.

Acest lucru însă nu li-se póte întêmpla martirilor românĭ, deóre-ce guvernul român nu numai că lor le dă cu plăcere atestatul, de care ar avé trebuinţă, dér îngrijesce încă de-a li-se face o primire sĕrbătoréscă şi de a-şĭ face călĕtoria comod. Ce scop póte avé dér la noi refusul de a da paşapórte? Acéstă disposiţiune póte să conţină în sine puţină şicanare, alt-ceva însă nimic. Refusul de-a da paşapórte este o apucătură poliţienéscă vechiă, eşită din us, care în lumea de adĭ, faţă cu actualele mijlóce de comunicaţiune, n'are nicĭ un înteles practic. Ba din contră, décă considerăm lucrul din punct de vedere poliţienesc, atuncĭ e mult mai bine, décă persónelor politice suspecte li-se dă paşaport în ordine, căcĭ astfel se póte controla cel puţin umbletul lor la graniţele ţĕrei, pe când décă-i silim să-şĭ facă drumul cu încungiur prin ţĕrĭ strĕine şi cu paşaport din strĕinătate, controlarea lor devine mult, dér mult mai dificilă.

Acésta se scie de mult în Londra, în Paris, ba în urma esperienţelor din anii trecuţĭ — din esemplele elsaţo-lotaringiene — se scie şi în Berlin; la Budapesta însă aşa se vede, că poliţia este dominată încă tot de aşa numitul sistem de hârtiă.

Décă o fóiă unguréscă face aceste constatărĭ, apoi ce să dicem noi, Românii, pentru a căror şicanare se fac tóte acestea? Cunóscem mulţime de casurĭ, când Românĭ de prin Banat şi alte părţĭ depărtate ale ţerei, — cărora nicĭ după aşteptare de lunĭ de dile nu li-a sosit dela Budapesta paşaportul cerut, — avênd afacerĭ grabnice în România, adese-orĭ chiar în cause grave familiare, şĭ-au încercat norocul la vicespanul din Braşov, cerênd să li-se dea bilet de trecere măcar pentru câteva óre. Dér, mulţumită instrucţiunilor date de sus, nicĭ după cele mai marĭ stăruinţe n'au putut dobêndi biletul cerut, aşa că au trebuit să se întórcă acasă, îndurând adese-orĭ perderĭ fórte marĭ.

Astfel de batjocurĭ, cum apare şi din şirurile fóiei unguresci, nu se mai întêmplă cu cetăţenii nicĭ unui stat din lume, căcĭ suntem curat ca *legaţĭ de gliă.*

Intre alte împrejurărĭ acesta s'ar fi bucurat fórte tare, acum însă de abia audia şi vedea, ce-i arăta Piccolomini. Trebuia să-şĭ adune tóte puterile, pentru-ca să nu scape din vedere însărcinarea ce-o avea.

Dér ce-i ajuta, chiar şi décă ajungea acum la cunoscinţa tuturor slăbiciunilor fortăreţei? Era posibil, ca în câte-va óre să fiă spânzurat, şi încă, amĕsurat datinei vechĭ, de furcĭ ridicate anume pe fortificaţiunĭ, spre tabĕra inimică, pentru-ca duşmanul să vadă, că spionarea lui nu i-a suces. Tóte planurile cele mai desperate îi treceau prin minte, când se făcea că ascultă la esplicările generalului.

Óre ar puté să scape, décă ar sări de-odată în şanţ şi ar căuta să ajungă la celalalt ţĕrmure, şi apoi cu puterĭ desperate ar încerca să urce, peste îngrăditurĭ? Şi chiar décă l'ar puşca soldaţii dela pază, făcuţĭ atenţĭ prin strigatul generalului, óre n'ar fi mai bine să móră astfel, decat pe furcĭ?

(Va urma.)

Coresp. part. a „Gaz. Trans.“

Şintereag, 1896.

In nr. 243 din 1893 al „Gaz. Tans.“ s'a publicat o dare de sémă despre colectele şi ofertele benevole, carĭ în urma unui apel au incurs până atuncĭ, ca să se ajute la noua edificânda biserică română din Şintereag (lângă Betlean, în comit. Solnoc-Dobêca). Dér fiind-că de-atuncĭ au mai incurs asemenea ajutóre, carĭ până acum nu s'au publicat probabil pentru-că controlorul bisericei, căruia s'a concredut afacerea a rĕposat, sunteţĭ rugaţĭ St. D-le Redactor să bine-voiţĭ a publica, ca continuare a acelei dărĭ de sémă şi numele următorilor binefăcĕtorĭ: Nastasia Grigoriţa născ. Făgărăşianu din Năsĕud 50 fl.; Frăsina Pop din Cociu 10 fl.: Constantin Blaga tabelariu în Braşov 5 fl., Alexă George din Bretea 1 fl., Ioachimu Mureşianu adv. în Năsĕud 1 fl., Iacob Bulea din Tăure 2 fl., Preotul Ioan Răbrean din Sĕsarm a colectat 9 fl. 5 cr.

Poporul din Şintereag însufleţit de dorul de-a avé o biserică frumósă, deşi era destul de îngreunat cu datoriile bisericescĭ, căcĭ o sumă de peste 3000 fl. se afla încă la vre-o 60 de inşĭ mai toţĭ séracĭ — cu totul sunt numai 80 numere — încă s'au oferit a da de bună voiă faţă cu starea lor strîmtorată, o sumă destul de frumósă, care până acum încă nu s'a solvit tóta, trebuind mai întâiu să solvéscă datoria, apoi ofertul; fiind însă credincioşii bunĭ, e speranţă, că şi restul ofertului îl vor solvi cu atât mai vêrtos, că neajunsul trebue să-l solvéscă prin repartiţiune.

Au solvit încă lângă cei publicaţĭ mai înainte: Costan Belciug 10 fl., ba şi din consătenii maghiarĭ de confesiune helvetica, încă au contribuit Kertesz Péter éråşĭ 5 fl.

Priméscă generoşii oferenţĭ pe lângă rĕsplata dela Tatăl ceresc, cele mai sincere mulţămite şi din partea senatului bisericesc greco-cat.

Edificarea bisericei a costat peste 6000 fl. Iconostasul peste 600 fl. Sânţirea acestei bisericĭ, care e în mijlocul comunei, faţă în faţă de cea ev. reformată, s'a făcut la 7 Octomvre 1894 prin vice-protopopul tractului Betleanului, ca delegat din partea P. S. Sale Episcopului diecesei Gherlei, asistând preoţii tractului şi câţĭ-va din giur între carĭ şi M. O. D. Gregoriu Puşcariu, vice-protopopul Ciceu-Cristurului.

Numĕrosul popor credincios, care a asistat la acea festivitate, încă s'a arătat generos, căcĭ ofertele lor au dat frumósa sumă de 600 fl. aci înţelegêndu-se şi cei daţĭ de credincioşii, carĭ s'au inscris ca ctitorĭ ai acestei bisericĭ, ale căror nume vor fi păstrate în cartea aşa numita *de aur*; apoi 68 fl. incurşĭ dela balul, ce s'a ţinut în séra acelei dile, şi peste 100 fl. din cei daţĭ pentru Liturgii, Serindare şi Seracuste, pe carĭ preoţii celebranţĭ au primit a-le face pentru recompense mai puţine.

După serviciul divin s'a dat un prând pentru preoţĭ şi alţĭ inteligenţĭ de ambe secsele la casă prim-coratorului, a d-lui Vartolomeu Sigartĕu, care cu zel mare a îngrijit de tóte, a incassat datoriile bisericescĭ fără să facă spese procesuale debitorilor, pentru-ce poporul i-a acordat o remuneraţiune de 100 fl. după răfuirea datoriilor restante bisericescĭ.

(Va urma).

SCIRĬ ULTIME.

Budapesta, 26 Februarie. In şedinţa de adĭ a camerei, deputatul Francisc Kossuth a propus, ca *sĕ se invite şi parlamentele dinafară la serbarea mileniului.* Propunerea şi-o va motiva în şedinţa de Sâmbăta.

Bucurescĭ, 26 Februarie. In întrégă Moldova *zăpada* e fórte mare, mai cu sémă între Bacău şi Roman. In judeţele: Neamţul, R. Serat, Dolj, R. Vêlcea şi Teleorman ninge de mai multe dile. In judeţele: Olt şi Vlaşca e un *viscol teribil*, care décă va dura mai mult, póte să întrerupă circulaţia trenului.

Bucurescĭ, 26 Febr. c. Joi în 15 (27) Febr. se împlinesc 111 anĭ dela esecutarea lui *Horia* şi *Cloşca.* In acéstă durerósă amintire, comitetul naţional studenţesc a hotărît să se oficieze un Te-Deum în biserica Mihai-Vodă, la órele 10 dim. După Te-Deum, un student, d-l M. Bălănescu, va vorbi despre Horia şi Cloşca. Studenţii vor pleca la biserica Mihai-Vodă la órele 9 şi jum.; ei se vor întruni în faţa palatului Universităţei.

Sâmbătă 17, d-l N. Bălănescu va ţiné, tot în amintirea acestei dile, o conferinţă în sala Ateneului.

Paris, 26 Februarie. „Agenţia Havas“ anunţă din Atena, că pe insula *Creta* nicĭ acuma n'au încetat turburările. Guvernorul insulei şĭ-a dat abdicerea, care i-s'a primit. Comitetul revoluţionar a edat *proclamaţiunĭ*, prin carĭ Creştinii sunt provocaţĭ să fiă precauţĭ.

Mentone, 26 Februarie. Monarchul Austriei a visitat astădĭ pe ex-împĕrătésa *Eugenia* şi pe princesa *Maria Luisa*, soţia prinţului Ferdinand al Bulgariei. In 6 Martie va sosi aci *Felix Faure*, preşedintele republicei francese şi tot în aceaşĭ di va avé loc întâlnirea între preşedinte şi împĕratul Francisc Iosif I.

DIVERSE.

Giuvaerele Şahului Persiei. Şahul Persiei posede între toţĭ Suveranii cea mai bogată comóră, judecând după următorul inventar: Intr'o pivniţă suterană a palatului sĕu sunt depuse obiecte de argint, aur şi petri scumpe, carĭ preţuesc peste 300 milióne. Mai întâiu este vechia corónă a Regilor Persiei, în forma unui vas de florĭ (răvar) purtând în vêrf un rubin necioplit, de grosimea unui ou de găină; mai departe o cingătóre, care face parte asemenea din insemnele regatului şi ale căreia diamante sunt nu mai puţin de 9 chiogr. de grele; mânere de sabiă superb lucrate şi îmbogăţite cu petri scumpe a căror valóre aproximativă e de 8 milióne; un vas de florĭ de argint în care se află 100 smaragde, carĭ n'au părechiă în tótă lumea, nicĭ ca mărime, nicĭ ca frumseţă. Pe unul din aceste smaragde de grosimea unei nucĭ sunt săpate tóte numele Suveranilor Persiei. Perle, diamante, rubine, saphire, topaze completéză acéstă comóră, la care nu trebue să uităm de-a adaoge un cub de chihlibar de vre-o 40 centimetri, cădut se dice, din ceriu, în timpul lui Mohamed, şi care asigură posesorului sĕu forţa şi nevulnerabilitatea.

Istoria gogóşelor. Precum tóte în lume îşĭ au istoria lor, tocmai aşa îşĭ au şi gogóşele (pancove, pănişóre, germ: *Krapfen*) istoria lor. Istoria pancovelor îşĭ trage originea din timpurile vechĭ. Deja şi Wolfram Eschenbach vorbesce în „Parsival“ despre pancove, carĭ se frig în tigae. In Viena mai întâiŭ în suta a 17-a i-s'a dat acestui aluat numele de „Krapfen“. Pe timpul acela trăia în Viena o femeia confetară, cu numele Emilia Krapfen, care vindea asemenea gogóse atât de gustóse, încât Vienesii de atuncĭ până în diua de astădĭ le dic: „*Krapfen*“, după numele femeii, care le pregătea. Gogóşa (Krapfen) s'a numit întâiaşĭ-dată „găluşcă“. Ómenii mai avuţĭ lăsau a li-se pregăti galusce din făină albă prăjite în unsóre. Mai târdiu după Emilia Krapfen, în Viena a pregătit astfel de prăjiturĭ o domnişóră de 80 de anĭ cu numele Catalina Platzer. Gogóşele pregătite de d-şóra Platzer erau mai micuţe ca cele de adĭ, şi peste mijloc erau crestate, constând din douĕ bucăţĭ mai micĭ; prin acésta, prăjitura şi-a pierdut cu totul forma gogóşelor şi a găluscelor de mai înainte. La congresul vienes din 1815 întrunindu-se atâtea capete şi domnĭ strĕinĭ, au vorbit mult despre gogóşele pregătite de Platzer, lăudându-le ca peste mĕsură de bune. Acésta laudă atâta ridică în numele gogóşelor în Viena, încât carnevalul anuluĭ 1815 s'au pregătit în hotelele, cafenelele şi confetăriile din Viena vr'o 8 până în 10 milióne de „Krapfe-ne“, carĭ tóte au fost vêndute.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureşianu.**
Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 26 Februarie 1896.

Renta ung. de aur 4%	122.20
Renta de corône ung. 4% . . .	99.—
Impr. căil. fer. ung. în aur $4^1/_2$% .	124.—
Impr. căil. fer. ung. în argint $4^1/_2$%	101.54
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	121.50
Bonurĭ rurale ungare 4% . . .	96.90
Bonurĭ rurale croate-slavone. . .	97.50
Imprum. ung. cu premii	154.50
Losurĭ pentru reg. Tisei şi Segedin.	142.50
Renta de hârtie austr.	101.—
Renta de argint austr.	101.05
Renta de aur austr.	122.05
Losurĭ din 860	147.40
Acţii de ale Băncei austro-ungară.	995.—
Acţii de-ale Băncei ung. de credit.	417.—
Acţii de-ale Băncei austr. de credit.	378.75
Napoleondorĭ.	$9.56^1/_2$
Mărcĭ imperiale germane . . .	$58.97^1/_2$
London vista	120.70
Paris vista	47.80
Rente de corône austr. 4%. . .	101.35
Note italiene.	42.55

Cursul pieţei Braşov.

Din 27 Februarie 1896.

Bancnote rom.	Cump.	9.49	Vênd.	9.52
Argint român.	Cump.	9.44	Vênd.	9.49
Napoleon-d'orĭ	Cump.	9.53	Vênd.	9.56
Galbenĭ	Cump.	5.60	Vênd.	5.65
Ruble rusescĭ	Cump.	$127.^1/_2$	Vênd.	—.—
Mărcĭ germane	Cump.	58.60	Vênd.	—.—
Lire turcescĭ	Cump.	10.55	Vênd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%		100.75	Vênd.	101.75

Publicaţiă de licitaţiune.

Muntele **Sântiliă** din judeţul Prahova, plaiul Teleajĕn în România, proprietate a Bisericei St. Nicolae din Braşov, Scheiu, **se dă în arendă pe trei anĭ**, începênd cu anul 1896.

Licitaţiunea cu oferte şi verbală o va ţinĕ Epitropia parochială a numitei bisericĭ, **Duminecă în 18 Februarie st. v. 1896** órele 10 a. m. la Biserica St.-lui Nicolae în Braşov, Prund.

Sterie Stinghe,
epitrop.

906,3—3

AURARIA cassa de economii societate pe acţiunĭ în ABRUD.

CONVOCARE.

Domnii acţionarĭ a cassei de economii „AURARIA“ societate pe acţii în Abrud sĕ convócă prin acésta la

a VIII-a adunare generală ordinară,

carea sĕ va **ţinĕ în Abrud în 21 Martie 1896 la 9 óre înainte de prânḑ** în localitatea institutului.

Obiectele discuţiunei vor fi:

1. Raportul anual al direcţiunei asupra comptului anual, a bilanţului şi a împărţirei profitului.
2. Raportul comitetului de supraveghiare.
3. Impărţirea profitului curat.
4. Sortarea celor trei, şi alegerea celor cincĭ membrii în sinul direcţiunei.
5. Fixarea mărcei de presenţă pre anul 1896.
6. Alegerea consiliului de supraveghiare pe un an.

În sensul §-lui 17 din statute, la adunare vor puté participa numai acei acţionari, carĭ sunt trecuţĭ cu 6 lunĭ mai înainte ca acţionari în registrul acţionarilor, şi carĭ cel puţin până în 20 Martie 1896 d. a. la 5 óre şi-au depus pe lângă revers la cassa societăţei, acţiile scrise pe numele lor, respective pe al acelora pre carĭ îi represintă împreună cu doveḑile de plenipotenţă.

1—3

Abrud, în 24 Februarie 1896.

Direcţiunea.

Contul bilanţului

ACTIVE	fl.	cr.	PASIVE	fl.	cr.
Cassa în numĕrar	5663	88	Capital social 300 acţiunĭ à 100 fl. . . .	30000	
Cambii de bancă	295626	01	Fondul de reservă statutar al acţionarilor .	20000	
Imprumuturĭ hipotecare	55539	25	Fondul special de reservă	2101	25
Efecte	12490	01	Fondul de pensiune al funcţionarilor. . .	5421	28
Mobiliar . . . . fl. 315.36 cr.			Depunerĭ pentru fructificare	236273	09
„ după amortisare de „ 31.54 „	283	82	Cambii de bancă reescomptate	58529	
Diverse conturĭ debitóre	174	40	Interese anticipate pro 1896	3387	46
			Diverse, conturĭ creditóre	577	85
			Profit transpus din 1894 . . fl. 3000.— cr.		
			Profit net . . . . „ 10487.44 „	13487	44
	369777	37		369777	37

Contul profitului şi perderilor.

EŞITE		fl.	cr.
Interese:			
pentru depunerĭ spre fructificare	fl. 11719 64 cr.		
pentru fon. spec. de reservă	„ 101 25 „		
pentru fondul de pensiune	„ 260 28 „	12081	17
Spese:			
Salare, chirie, spese de postă şi altele de birou . . .	fl. 4866 70 „		
Marce de presenţă . . .	„ 432 — „	5298	70
Contribuţiune:			
directă	fl. 2298 55 cr.		
10% dare la interesele dela depunerĭ şi comp. de timbr.	fl. 1248 07 cr.	3546	62
Amortisare din mobiliar . .		31	54
Profit transpus din 1894	fl. 3000 — cr.		
Profit net	„ 10487 44 „	13487	44
		34445	47

VENITE		fl.	cr.
Interese:			
dela cambii de bancă .	fl. 25605 36 cr.		
dela împrum hipotecare .	„ 4447 42 „		
dela efecte publice . .	„ 80 80 „	30133	58
Profit transpus		3000	—
Provisiunĭ		1311	89
		34445	47

Abrud, în 31 Decemvre 1895.

A. Filip, director esecutiv. **Silviu Lazar**, comptabil.

Membrii direcţiunei:

G. Ivascu. Candin David. Nicodim Cothisel. Petru Macaveiu.

Subsemnatul comitet de supraveghiare a esaminat bilanţul present, contul profitului şi al perderilor şi confrontându-le cu registrele principalĭ şi auxiliarĭ ale institutului, constatăm că le-am aflat cu acelea în deplină consonanţă şi în ordine.

Abrud, în 25 Februarie 1896.

Basiliu Basiota. Nicolau Lobontiu. Laneş Giurchescu. Ioan Todescu. Dr. Vasile Fodor.

Avis.

Pe basa avisului din Nr. 211, 1895 al „Gazetei Transilvaniei“ am onóre a aduce la cunoscinţa P. T. public, că cu data **de 1 Octomvre 1895.**

Am deschis în Braşov Str. „Aţel“ Nr. 7

„Şcóla mea industrială de femei“.

La acéstă şcólă **pot participa tóte fetele** dela 12 anĭ în sus cu preţurĭ moderate, învĕţând tot felul de lucru de mână precum:

Croit şi **cusut** de **haine** şi **albiturĭ**; **pregătirea** şi **împodobirea pălăriilor**; **broderie de monograme** şi **albiturĭ** în tot felul cu **mătase colorată şi aur**; **pontotirate**; **poentlas**; **dantele veneţiene**; **construirĕ de florĭ artificiale** et. etc.

Fetiţele din provincia pot căpĕta cuartir, cost şi tóte necesare în institut pe lângă preţurile cele mai moderate.

Rugând partinirea a P. T. public rĕmân cu distinsă stimă

Detailurĭ la numita.

WILLMA PAPP,
învĕţătóre de lucrurĭ de mână.

999,1—2

Sosirea şi plecarea trenurilor în Braşov.

Sosirea trenurilor în Braşov:

1. Dela Pesta la Braşov:
Tr. accelerat: — óre — m. dimineţa.
Trenul de persóne: 8 óre dimineţa.
Trenul accel.: 2 óre 9 min. după am.
Trenul mixt: 10 óre 25 minute séra.

2. Dela Bucuresci la Braşov:
Trenul accel: 2 óre 18 min. după am.
Trenul mixt: 5 óre 20 m. după améḑĭ.
Trenul de persóne: 9 óre 8 minute séra.
Trenul accel.: — óre — minute séra.

3. Dela Zĕrnesci la Braşov: (Gara Bartolomeiu.)
Trenul mixt: 7 óre 36 min. dimineţa.
Trenul mixt: 1 óră 29 min. după am.
Trenul mixt: 0 óre — min. séra.

4. Dela Ch.-Oşorheiu la Braşov.
Trenul de pers.: 8 óre 15 min. dimin.
Trenul de persóne: 1 óră 46 m. d. am.
Trenul mixt: 7 óre 12 min. séra.

5. Dela Sinaia la Braşov*)
Trenul de persóne 7 óre 40 m. dim.

Plecarea trenurilor din Braş.

1. Dela Braşov la Pesta
Trenul mixt: 5 óre 8 min. dimineţa.
Trenul accel.: 2 óre 45 min. după am.
Trenul de persóne: 7 óre 43 min. séra.
Tr. accelerat: — óre — min. séra.

2. Dela Braşov la Bucuresci.
Trenul de pers.: 3 óre 55 min. dimin.
Tr. accelerat: — óre — m. dimin.
Trenul mixt: 11 óre înainte de améḑĭ.
Trenul accel.: 2 óre 19 min. după am.

3. Dela Braşov la Zĕrnesci. (Gara Bartolomeiu.)
Trenul mixt: 8 óre 35 min. dimineţa.
„ „ 4 „ 55 m. după am.
Trenul mixt: 0 óre — min. séra.

4. Dela Braşov la Ch.-Oşorheiu.
Trenul de persóne: 3 óre 1 după am.
Trenul mixt: 8 óre 50 minute dimin.
Trenul de pers.: 5 óre 20 min. dimin.

5. Dela Braşov la Sinaia*)
Trenul de persóne 6 óre 40 min. séra.

*) Acest tren circuléză numai Joia Dumineca şi la sĕrbătorĭ.

Tipografia A. Mureşianu, Brasov.